

flama d'egoisme que ve apoderant-se de tots. Les conseqüències són l'individualisme, l'enveja, l'odi... La sardana simbolitza també l'esperit religiós del nostre poble. Precisament si hem fet referència a l'esperit de germanor, en primer lloc, és per a subratllar el seu esperit religiós que és el veritable inspirador i impulsor de l'esperit de germanor. L'esperit religiós també es va perdent. Sofrim una invasió de materialisme. Només es concedeix valor al diner i els grans objectius d'ara són els honors i els plaers. La sardana simbolitza el clàssic esperit català. Aquest seny que a vegades ens sembla que va esfumant-se, seguint la correntia del temps. El sentit de ponderació, d'afany pel dia de demà, de la paraula donada... estan desapareguent de la nostra pantalla actual.

Es cert que la sardana té una sèrie de valors plàstics que no podem ignorar; però tota la plasticitat ha d'abaixar la testa quan es troba davant de l'essencialitat. Posats a enumerar virtuts simbolitzades per la sardana ens fariem inacabables i gairebé podríem veure com totes han perdut actualitat. Es trist constatar com a molts la sardana no els diu res. També és trist veure com a altres els produeix una reacció purament sentimental. Estic convençut que Maragall quan va escriure la poesia "La Sardana" sentia tota la seva representativitat com a dansa símbol de tot un poble.

Cal que retornem a les nostres virtuts racials. Cal que així es dongui a entendre a la nostra joventut. Personalment crec que avui les aigües han sortit del seu llit; però estic convençut que hi tornaran. Existeixen uns principis fonamentals que, ignorar-los, significa caminar al precipici. Si això ho podem dir d'una manera general, amb més motiu ho podem dir parlant del nostre poble català la personalitat del qual descansa sobre un bagatge de virtuts admirables. Som així i no som d'una altra manera. Tal vegada no ho podem ser.

Tornarem a les virtuts característiques que han marcat la nostra història. Un cop s'hagi fet l'experiència de la novetat, tornarem a la nostra essència, cosa que no vol dir "tornar a les coses antigues" sinó "tornar a les coses eternes". Quan la nostra joventut hagi comprès el valor d'una espiritualitat autèntica que li encengui la flama d'un ideal i li faci entendre tota la transcendència de la germanor i de les virtuts humanes desenrotllades que aquesta exigeix, tornarà a la sardana.

La tasca a fer és més gran i més ingrata del que sembla a simple vista. No obstant, confiem que no faltaran aquests grups minoritaris que mantenen viva la sardana... i confiem amb el temps!

MANUEL PONT i BOSCH